

PISMO LUDOWE DLA POLONII W AMERYCE.

Chicago, Illinois, Czwartek 24° Listopada, 1887 roku.

ENTERED AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILLINOIS, AS SECOND-CLASS MATTER.

Ar. 47.

Rok 15.

EXKURSYA!

— Ekursya na farmy do —

HOFA PARKU i PUŁASKI

w każdą sobotę wieczorem.

Nie strapić na tem więcej czasu przedzielić. Przez podobną wycieczkę przysporzyć zdrowia — dostanie przyjemności, — a każdy który zakupi tutaj ubezpieczy się w DOBROBYT i POMYSŁNĄ PRZYSZŁOŚĆ.

Kto napisze do mnie po kartce, ten może zaoszczędzić sobie twierd kosztów podróży, albowiem pokazawszy tę kartkę agentowi kolei — kar- dy dostanie TYKJET EKSKURSYJNY z CHICAGO do GREEN BAY. Nikt nie może dostać takiego tyketu zanim nie odbierze odemnie takiej kartki. Tykiet Ekskursyjny jest dobry tylko pomiędzy Chicago, Mil- waukee i Green Bay. Farmy w Hofa Park i Pułaski są piękne, a uro- dzaje mianowicie tego roku wybornie.

Jest jeszcze tu gruntu do nabycia dla wielu rodzin. Setki do- brze się mających Polaków już się okupili tutaj i unoszą się nad dobro- cią gruntu, klimatu i wody.

Po farmy i tykiety piszcie do

J. J. HOF,
119 W. Water St., Milwaukee, Wis.

OSZCZĘDZAJCIE PIENIĘDZY,

— kupując —

WASZE POWOZY, PRACOTNY, „BUGGIES“, SANIE i SZORY

w składzie powozów

Geo. L. Bradley

350 & 352 Wabash Ave., - Chicago.

(Fobr. 28 88.)

Potrzeba 50 Polskich górników

w kopalni węgla.

STARA PRACA i PEŁEN CZAS, przez 10 miesięcy w roku a 4 CZASU przez pozostałe dwa miesiące. Kopalnia jest położona w Miron, nieopodal odziedzi tylko o 100 mil od Chicago. Jest tam kopalnia i około 1000 polaków pracuje w tamtejszej kopalni. Nie ma strachu ani innych zawiści. Biliżny są szczepionki i udzieli.

Miner T. Ames,
właściciel kopalni, 123 LA SALLE STREET, - CHICAGO.

M. A. La Buy,
POLSKI SĘDZIA POKOJU.

Zajmuję się procesami, warrantami i wszystkimi sprawami prawniczymi w całym mieście i Cook powiecie. Wybrałem jako (morgage), „deeds“, i „prawne dokumenty i potwierdzenia takowe. Moje biuro sądowe jest otwartem od ósmej godziny przed południem aż do czwartej po południu pod No.

186 W. Madison, róg Halsted Str.,
(w biurowie dawniejszego sędziego P. Fisher).
Wieczorami w moim mieszkaniu 559 NOBLE STR.

12 May 88.)

Księgarnia polska W. Dyniewi-
cas, 582 Noble Str., Chicago, Ills.,
ma na składzie następujące dziełko
z Petersburga, Rosji:

Nowy
i Polny samouczytel
żywno angijskawe słowa

Rukowódstwo
nauczyciela bez pozorowanej pomocy
chorazko caitat, pisat i goworit po
angijski. Sostawil E. Furman.
Cena.....1.75 ct.

PROSTA Linia Hamburgska

Wszystkie parowce tej linii zstają dla nich
zowe abudowania w roku 1881.

Wycieczki pasażerów między-polskimi re-
gionami nie mogą być przewiezione.
Nie strapić się ani w Anglii, ani w Francji
i posiadają wszystkie warunki bezpieczeństwa.

albo
do
\$22.00 z
Hamburga
BILETY

na całą podróż tani!

Tysięce pasażerów, którzy tę linią
podróżowali, wyrażają swe zadwo-
lenie piśmiennie.

Ch. Kozminski & Co.,
Generalni Agenci dla Zachodu,

168 Washington ulica, Chicago.
PHELPS BROS. & CO.,
Generalni Agenci,

31 & 33 Broadway, New York.

Dla Polaków —
W. DYNIEWICZ CHICAGO.

Generalna agentura
— North German Lloyd.

— BREMEN — BALTIMORE.

NIEMIECKA CESARSKA POCTA.

Mandaty, Pocztowe, drafty, pasapor-
ty po najniższych cenach.

Pelnomocnictwa wysta-
wiam i sciagam spadko-
bierstwa, tani i szybko.

J. W. Eschenburg,
S. W. Corner Fifth Av. i Washington St.
CHICAGO, ILLS.

KONSUL

H. CLAUSSENIUS,
JeneralnaAgentura

BREMENSKICH

Parowych Okrętów

(North German Lloyd),
z BREMEN do NEW YORK

i napowrót.
Weksle, wypłaty pieniędzy

przesyłane wprost w domu.
Najniższe

KARTY OKRĘTOWE,
Pelnomocnictwa wystawia prawnie
i sciagam spadkobierstwa.

H. CLAUSSENIUS i CO.,
No. 2 South Clark Street,
CHICAGO, ILL

FIRST

NATIONAL BANK

of CHICAGO.

PIERWSZY

NARODOWY BANK

Narodnik Monroe i Dearborn ul.
KAPITAŁ \$200,000.

WEEKLE
Berlin — Niemcy, Wiedeń — Austria, Peters-
burg — Rosja i wszystkie linie europejskie kra-
ją lub idąc na wszystkie kontynenty i plemięta

LISTY ZASTAWNE
na wszystkie podróży w wszystkie części świata.
Sprawdzenie autentyczności (dokładów i wszelkich
dokumentów) w Niemczech, Austrii, Rosji,
Włoszech i wszystkich krajach na bardzo niskie
kowania komisy.

Zarząd.
SAMUEL M. NICKERSON LYMAN J. GAGNE
PREZYDENT WICEPREZYDENT
R. SIMONDS H. R. KINGMAN
KASJER FUNDATOR

11 J. Street, St. Karyer.

PREMIE — CZYLI — PODARUNKI

dla dobrych abonentów

„GAZETY POLSKIEJ.“

Mając na składzie kilka ty-
sięcy egzemplarzy pierwszego
rocznika Tygodnika Powie-
ściowo-Nauk., postanowiłem
rocznik ten wydać na pre-
mię wszystkim tym, którzy
opłacą Gazetę Polską do 1

stycznia 1889 roku i dołączą
85 centów za oprawę tegoż
Tygodnika (nie oprawnych
egz. pierwszego rocznika nie
wysła się). Innych roczni-
ków Tygodnika nie wydaje
się na premie. Kto opłaci
Gazetę Polską do 1 stycznia,

1889 r. a nie zgada pierwszego
rocznika Tygodnika Pow.
Nauk., niech wybierze sobie
za 50 centów jako premię
własnego nakładu książek i

obrazów, których spis jest
podawany na trzeciej stroni-
cy Gaz. Polskiej. Książek
sprowadzanych z Europy nie
daje się na premie.

„Gazetę Polską“ zapisać
sobie można każdego czasu.

trona niemieckiego, jest chory i że
Francja będzie miała wnet nowego
prezydenta, gdyż w krótko można
się spodziewać wojny.

Grażdanin i Moskiewska Gazeta
twierdzą: Cała budowla Bismarcka
zapada się, i Niemcy które tylko
przez jaskę Rosji państwa i przez
nią tylko mogły istnieć, zostaną u-
pokorzone.

Wiedeń, 16 listop. Polskie cza-
sopisma donoszą, że rosyjscy urzę-
dnicy nad całą granicą rosyjsko-
austriacką dostali rozkaz zapozna-
nia się z językiem niemieckim o ile
możności do przyszłego marca.

Petersburg, 17 listop. Rząd ro-
syjski upomina prasę rosyjską, a-
by była ostrożniejszą w artykułach
o Niemcach.

Berlin, 19 listop. Książę Mesz-
terski mówi w Graßdanie: Rosja
nie zmieni swej drogi w obec Nie-
miec ani w swej polityce etowej,
ani też w kwestyi tymczasowej się po-
siedzenia własności w Rosji przez
cudzoziemców; prawa co do obywat-
elstwa rosyjskiego zostaną jeszcze
ograniczone.

„Nowosti“ mówią: Przywierze-
nie trzech mocarstw nie przetrwa, bo po
stronie Rosji stoją Francja, Dania,
Hollandia, Serbia, Montenegro,
Rumunia i Grecja.

„Kolońska Gazeta“ donosi, że
upoważniono ją, aby doniosła o tem,
co znaczne oddziały rosyjskie zaop-
atrzone w armaty polne i wiele
amunicyi posuwają się do granicy
niemieckiej pomiędzy Kownem i
Winnicą. Zwykle obroty kolejowe
na linii Kijów—Kowno musiały zo-
stać wstrzymane na kilka dni z
powodu przewozu karabinów.

Moskwa, 19 listop. „Moskiewska
Gazeta“ powiada: Wczorajsze przy-
bycie cara do cesarza Wilhelma mu-
si mieć wpływ na kwestję bul-
garską.

Londyn, 20 listop. Z Peters-
burga donoszą, że Rosja zgroma-
dza 300,000 wojska nad niemiecką
i austriacką granicą: Żyjący polscy
uwiadomają władze niemieckie i
austriackie o ruchach wojsk rosyj-
skich. Bismarck chce podobno wspo-
mnieć o tem na sejmie.

W głównej siedzibie niemieckich rosyj-
skich aresztowano w ostatnich i tej
samej chwili 180 nihilistów.

Car i caryca przybyli szczególnie
do Gaterszyna.

Austro-Węgry.

Wiedeń, 17 listop. Cesarz au-
striacki przyjął dzisiaj delega-
cję wrocławskiego, ks. Kopp'a
który później jako naczelny pa-
stera austriackiej części dyocesyj-
nego, złożył przysięgę wierności.

— Księżniczka Cumberland, cier-
piąca od kilku miesięcy na umyśle,
powiła syna.

Wiedeń, 18 listop. Płynięcie wy-
giercy, którzy mają zamiar udać
się do Rumyn, aby brać udział w
jubileuszu Ojca św., rozpoczął po-
dróż w poniedziałek, pod kierowni-
ctwem kardynała Smor. Wydział
węgierskich dam szalskichich wrę-
czył nuncyuszowi papieżkiemu, kar-

Z WATYKANU.
Rzym, 18 listop. Ojciec św. wy-
znaczył komisy, która ma obra-
dować nad planem założenia zakładu
dobroczynnego na cześć uroczysto-
ści jubileuszu 50 letniego życia ka-
płana. Na zakład taki poświęcił
Ojciec św. \$200,000.

ROSJA.
Petersburg, 16 listop. „Nowoje
Wremia“ cieszy się, że następca

dynałowi Galimberti, \$120,000 dla
Ojca św. Wiele innych darów wy-
ślano Ojcu św. bezpośrednio.

Wiedeń, 19 listop. Nihilista Jas-
siewicz został wydany władzom ro-
syjskim.

NIEMCY.

Berlin, 16 listop. Telegram z
Londynu donosi, że dr. Mackenzie
w rozmowie z innym lekarzem
swierdził tegoż uwagi, na to, że wzrost
w gardle następcy tronu niemieckie-
go, się nie powiększa. Wykrajane
jabłko adamowego byłoby operacy-
jnie bardzo niebezpieczną, a sztuczne
jabłko adamowe sprawiłoby choremu
niezmierzany ból.

Ze wszystkich stron Niemiec i
nawet z zagranicy dostaje następcę
tronu różne recepty przeciw cier-
pieniom gardłowym. Gbur pewien z
Oberjess pod Getyną sam przy-
niósł do Berlina masło, które, jak
twierdzi, wyciszy Fryderyka Wil-
helma każdego razu.

Berlin, 17 listop. Kilkuoset o-
ficerów rosyjskich przeszło do „Kreuz-
zeitung“ uwiadomienie, że
wkrótce okają się w Berlinie i po-
zabiją „świńców“ (Schweine-
hund) niemieckich, nie wliczając
tych innych „pięknich“ wystrach.

Berlin, 17 listop. Car wyjechał
dać o pół do drugiej godz. z Ko-
penhagi i przybędzie do Berlina o
pół do jedenastej przed południem.
Wszystkie książęta z królewskiego
domu pruskiego, będą go przyjmowa-
li na peronie dworca. Nie wiado-
mo jak długo car w Berlinie za-
bawi. Naczelnik tajnej policyi ro-
syjskiej przybył dzisiaj, a miasto
jest przepiecone agentami tajnej
policyi.

Londyn, 17 listop. Telegramy
z San Remo donoszą o wpływie
złiwowej materii z gardła nie-
mieckiego następcy tronu, co jest
dowodem, że tenże cierpi na raka.
Stan zdrowia następcy tronu nie-
mieckiego jest z tej przyczyny u-
ważany za bardzo wątpliwy, gdyż
lekarze twierdzą, że ten gatunek
„miękkiego raka“ jest najgorszym
i niewyleczalnym. Lekarze niemie-
cy starają się zaprzeczyć tej wiado-
mości.

— Ks. Andrzej Raes, biskup
Straszburski, umarł. Urodził się w
r. 1703 i był biskupem w Stras-
zburgu od r. 1843.

Berlin, 18 listop. Publiczność
przyjeżdża carą z uszanowaniem, lecz
bardzo chłodno. Nigdy nie widzia-
no tylu policyantów po ulicach, jak
właśnie, gdy car przybył do Berlina.

— „Norddeutsche“ z wyjątkiem
krótkich wiadomości o przyby-
ciu cara, nie wspomina o nim wca-
wie; „Gazeta Kolońska“ zaczęła
ostro politykę rosyjską i potępia ją
w wyrazach dla Rosji nie bardzo
dochlebnych.

— W fabryce karabinów w
Szpendawie i w Erfurcie pracuje się
dzisiaj i nocą. 2,000 robotników
dostało w nich zatrudnienie.

— Gdy car i księża Wilhelma
przejeżdżali plac królewski, rzucił
któs pismo jakiegoś powozu. Car

podniósł je i schował pod płaszcz.

Całowiek, który pismo rzucił, a-
resztowano. „Pod lipami“ rzucał
inny młody człowiek petycyę w
pózwę cara, który również został
aresztowany.

Berlin, 18 listop. Car wraz z
jego świtą udał się na wieczer o 9°
w dalszą podróż ku Petersburgu.

Berlin, 19 listop. „Kolońska Ga-
zeta“ twierdzi: „Można pomać że
Europea uspokoiła się cokolwiek,
zgromadzenie jednakowoż znacznych
oddziałów moskiewskich nad grani-
cę pruską okazuje, że na horyzon-
cie politycznym pozostały jeszcze
czarne chmury.

— Do fabryki karabinów w
Gdańsku przyjęto jeszcze 500 ro-
botników.

— W Hamburgu aresztowano 60
socjalistów.

— Czasopisma berlińskie wyra-
żają nadzieję że Johann Most zosto-
nie przez dłuższy czas zatrzymany
w domu poprawy, gdzie przynaj-
mniej pracując przy kuci przycy-
nił się cokolwiek dla dobra lud-
kości.

— Socjaliści rozdawali się. Kon-
serwatywni Viereck ma mniej wię-
cej tylu zwolenników, jak radykal-
ny Bebel.

— Cesarz zamianował księcia
Wilhelma urzędowym zastępcą jego
ojca, następcę tronu, Fryderyka
Wilhelma.

FRANCJA.

Paryż, 16 listop. Pani Ratazzi,
nie księżniczka Bonaparte-Wyse i
inni wraz z nią skazani za sprze-
danie orderów, apelowali i złożyli do-
wody, iż tylko generał d'Andlau
brał pieniądze za wystawianie się o
ordery legii honorowej.

— Umarł jen. Adolph Karl
Emmanuel Leflo, liczący lat 83.
W wojsku francuskim służył od r.
1825. W r. 1848 był posłem fran-
cuskim w Zgromadzeniu i w Peters-
burgu; w r. 1849 był członkiem
sejmu konstytucyjnego a później
przewodniczącym; będać przeciwni-
kiem Ludwika Napoleona, został
wygnany z Francji, powrócił w r.
1859, był w r. 1870 członkiem
regulu narodowej obrony, w 1871
przez krótki czas ministrem wojny
pod Thiersem, potem aż do 1879
posłem w Petersburgu, poczem już
nie miał udziału w polityce.

— Minister sprawiedliwości po-
dał się do dymisji.

Paryż, 17 listop. Na dzisiejszem
posiedzeniu komisji, która się zaj-
muje śledztwem w sprawie zięcia pre-
zydenta Greya, Wilsona, który miał
brać udział w szeregach ordona-
rii wraz z Carafalem i innemi
powołano na świadka sekretarza
Wilsona, który stoli dawał wymija-
jące odpowiedzi. Za wniosek mi-
nistra sprawiedliwości postanowiono
prześledować Wilsona zgodnie.

— Henri Rochefort, redaktor
czasopisma „Intransigant“, zranił
w pojedynku Marmacka, redaktora
„Cri du Peuple“. Pojedynkę odbył
się wskutek sporu o jenerała Bou-
langera.

Tysiąc bagnetów blizszy, migają się lonty.
Lecz i wrog nie daleko. Jako kłós za kłosem
Wiatrem na polu wieje gdy rodzaje pole.
Tak głowy pulków licznych, tak zgarbione ciała.
Idą ślepo wypiechali narzuconą wolę.
Krzak okropny — tu czarna — tam chorygiew biała.
Na ich czele dwościca konno się uwija.
Beben grzani — już do lasu przedciska się szryja.
A za nią smok ich wojska czarne swia klęby;
Już bagnet na naszym jak u paszczy zęby
Obrońci z stron wszystkich — strzał pada na strzale:
Hurra! hurra! i zewsząd cieżą się Moskale!

Bagnet spari się z bagnetem aż w piersiach przepada;
Gromada jedna pada, znów druga gromada —
Żołnierz polski tysiąc trupów w lesie kładzie:
Ten cara przeklinając — coś o dzieciach gada
I umiera — ten skonał — ów się już nie zbudzi.
Ile drzew, tyle przy nich konających ludzi.
A trupy leżą w śniegu jako gad przy gadzie
W naczyniu mleka pełnem — nakoniec w nieładzie
Reszta pierzecha gwałtownie — ścisnąc ich nasi.
O zagnali daleko! — Lecz słuchaj, jak w miesieci,
Gdy wiatr moko na rzędem roztawione dęgi
Pożarem się rozseża, nikt go nie ugasi;
Tak oni, pulków mając uzbrojonych dwieście,
Posłuszni woli cara jak wiatrom żółbia słomy.
Powtarzają życie swoje na harc wszyscy niośa.
Powtarzają znów padają jak zboże pod kosą.
Cóż tysiące im znają? Próżno wrog uparty
Cada rzędy żołnierzy, jak stawiane karty
Ręka dziecięcia, lada podmuchem utraca.
Niezłomowana we krwi najedników prac!
Trzykroć odparci byli, trzy godzin bez przerwy
Bój, nie — rzek trwała w lesie; — nakoniec rozewry
Ostatnie wrog wprowadza — pola czarne ludem.
Nasi walczą! — choć ręka wysłona trudem
Choć dziecięta na jednego z wszystkich stron nastawa.
Każde dziecko jest twierdzą, każdy blysk śmierci rzuca.
I było widzieć w końcu, gdy strudzone płuca
Z stron obydwoich ocoili, zmniejszyla się wrzawa,
Jak nasi za ogłosem trąby do odwrotu.
Podpalwysy brzeg lasu, przeciągali w dymie,
Kadłby Ojczyznę drogą na głos krzycząc imię,
I wyswieżone ogniem czoło pełne potu,

— W partyi republikańskiej
rozpoczęła się zacięta walka o o-
sobę tego, który zostanie za-
stępcą prezydenta Greya. Ferry,
Freycinet, Flourens, Leon
Say i Jules Simon mają każdy
swoich zwolenników i panuje za-
pełne zamieszanie. Najnowszy kan-
dydatem umiarkowanych republika-
nów jest gubernator Paryża, jen.
Saussier, którego także popierają
grupy prawicy.

Paryż, 19 listop. Całe minist-
ryum Rouvier podało się do dymi-
sjji, którą prezydent Francji, Gré-
vy, przyjął, oświadczając że on nie
mógł zrezygnować przed czasem ze
swoego urzędu prezydenta rzeczypo-
spolitej.

WIELKA BRITANIA.
Londyn, 16 listop. „Globe“ do-
nosi, że rząd, aby zapobiedz dal-
szemu rozruchom w Londynie, chce
mianować jeszcze 20,000 ludzi kon-
stabliernami.

Kluby radykalne są podzielone
co do kwestyi, czy robotnicy nie
mający pracy mają znów odprawić
demonstracyę, lub też nie. Irland-
czycy i socjaliści są za pochodem,
inne stowarzyszenia robotnicze są
za pracą.

Londyn, 17 listop. Jan Valen-
tine Baker (Baker Passa), który dla
nieprzystojnego zachowania się w
obec pewnej damy w wagonie ko-
lejowym w r. 1875 „został wydalo-
nym z wojska angielskiego i wsta-
pił do wojska tureckiego, a potem
się odnowił w ostatniej wojnie
rosyjsko-tureckiej, jako i później w
Egipcie, umarł licząc lat 62.

Londyn, 18 listop. Wielu ludzi
zwłaszcza robotników złożyło dzia-
siły przysięgę jako sprężalni kon-
stabliery; wojsko zostało z arsenału
w Woolwich zapatrzone w lotki i
jest gotowem do wkroczenia, gdyby
na zgromadzeniu, które odbył się
i socjaliści zwołali do Trafalgar
Square, miały wybuchnąć rozru-
chy.

Londyn, 20 listop. Parowiec
hollandzki „Scholten“ zderzył się
wczoraj na wieczer z angielskim
parowcem angielskim „Rose Mary“,
który z-oli cokolwiek uszkodzony.
„Scholten“ zatopił się 20 minut po
zderzeniu, a z nim 182 pasażerów.
78 pasażerów zostało ocala-
nych przez łodzie ratunkowe z
Dover.

Baltimore, dn. 12 listop., 1887r.

Szanowny Panie Redaktorze!

W dniu 5. bm. przybyłem do miasta Baltimore, Md., w celu uproszenia za pozwoleniem Wielebnego X. Prokuratora u tam zamieszkałych Obywateli Polaków i Litewskich na obecnie budujący się klasztor polski w kolonii Pułaski, Wis., jalmuży. Wielebny X. Rodowicz nie tylko na to zezwolił ale nawet cel mego przybycia z ambony ogłosił. Obywateli baltimorscy jako posłuszne dzieci kościoła po mojem sąsiedztwie do ich domów o chotnie wyzneglił gros ofiarę od daję prawdziwy dzień wolności, widok szerszej ofiarności nie w jednym domu do kśm nie przyprowadzi; groń drębnych dzieci i ostatni cel ofiarowany najwzrostsze serca wuzurczył mogłoby, nie w jednym miejscu odmówiłbym podając hojną ofiarę ale szerszość ofiarodawców, gorąca intencja na tę ofiarę nie dozwolił; od lat prawie 40 jestem zbieraczem ofiar, ale tak szlachetne Serca jak obywateli w Baltimore, Toledo, i Menasha, Wis., nigdzie nie spotkałem. Ostatnia ofiara wzięta w pomocy Menasha jest obecnie w opiekany stanio, bo należy do niemieckiej parafii; z nią robię się podoba, stan religijny zaniedbany i opuszczony. Serce się Polaka krawie na jarmaz niemieckie, chociaż są katolikami, ale ufa w Bogu że jarmaz to w krótkie ustanie, a Polacy z pod niego osobowolnie zostaną. Bóg daj co najprędzej! Listy imiennej o-fiarodawców, tak Baltimore, Toledo i Menasha nieszczęśliwie, gdyż Gazeta dla wielkiej ich liczby umieszczać niebyła w możności; przeto składając serdeczne z mej strony tymże obywatelom podziękowanie za hojną jalmużę, zapewniam że imiona ich wziętych do księgi fundacyjnej tegoż klasztoru gdzie zawsze znajdować się będą, a zasyła-ję jeszcze raz Rodakom w Baltimore, Toledo i Menasha staropolskie Bóg zapłać pisać się pokornym bratem w Chrystusie —

AUGUSTYN REFORMAT.

Floresville, Wilson Co., Tex. d. 15 listopada 1887 r.

Szanowny Redaktorze!

(Beastronny).

I snów jeden więcej fakt, który wycofalem z „Gazety Polskiej” No. 44. Na miłość Boga do czego dążyła Panowie, czy to tego aby pomagać wrogom Ojczyzny naszej; wazak nosicie nazwy Związkuwoy, czy dla tego aby posiadać Związek w oczach uczonych ludzi, miłujących bez granic Ojczyznę. Słucham, nie ma co mówić, zamiast świadczyć przykładami zaparcia się oświadczenia miłości i podziękowania oświechłych uczuć naszych, Wy, w których po-łożonym jest saufanie publiczne, co z niem robicie, gdzie są wasze czyny, czy tylko na języku, „W tej kwestii jestem obojętnym”. Są to wyrazy przynajmniej. Nie dożył by przesył, C. Z. N., lub delegatem, ale aby nim być, trzeba spełnić obowiazek na siebie przyjąć. Chyba status Pan powiedział, kto gorzej maśki, niech lepiej uwieże kamień miłkawy i szczyt swojej i rzuci się w głębokości morskiej, a ja dodam, kto gorzej swem postępowaniem braci swoich, wyziewiając miłość Ojczyzny, niech będzie przekleństwem od Narodu swego.

Obywatela Józefa Roverskiego

znam nie tylko osobie, lecz i jego

czyny i uczucia i nie o nim powie-

dzieć nie mogę, tylko w ma-

łem ciebie, tego dusza mińska. Dziel-

ny syn Ojczyzny, bądź Bóg więcej

takich, a Ojczyzna będzie wolna od

jarmaz najczystszych bez pomocy ta-

kich przesłów i delegatów jacy by-

li na ostatnim sejmie. Ostre te wy-

razy Panowie, lecz trudno, Bóg

świadcami same z pod pióra wy-

chodzą. Co serce czuje, to na werch

wylewa. Nie znam zasobów pienię-

żny Szanownego Towarzystwa Har-

monii, lecz biorę fakt z uczuć na-

rodowych niektórych członków i do

nich stosuję moje wyrazy bez za-

czepki i szep miłki względem To-

warzystwa Harmonii.

Z szacunkiem

Weteran i Syberyjczyk z lat

1863 i 1864,

Leon K. Nowierski.

(Proszę umieścić w łamach Gaz. P.)

McKeesport, dnia 16to List. 1887.

W. Dyniewicz Esq.

Szanowny Panie Redaktorze!

Będał abonentem gazety pańskiej

przez wiele lat, a której jestem bar-

dzo zadowolony, gdyż to jedyna

gazeta polska w całej Ameryce która

warto czytać, innych żadnych nie

znam.

Będał białowistą mam swego ha-

lusaś nad nado, aż tu od niejakiego

czasu zaczęło się coś słyszeć w mo-

jej zagrodzie ośna sposób jak ry-

czy bydo, a to była gazeta niepro-

siona „Kropidło”.

Przebież nie żądam ani bydał

Kropidła i tej psiej Wiary. Ko-

chany Władzin może mieć jak

magnes by odsunąć kłęką pro bono

publici; my mamy swego halusa i

kłótni babekich dożył — bydlęcych

nie łądamy.

Proszę zasłać Gazetę Polską

tak długo jak będę żył a jak umrę

nie tylko na to zezwolił ale na-

wet cel mego przybycia z ambony

ogłosił. Obywateli baltimorscy

jako posłuszne dzieci kościoła po

mojem sąsiedztwie do ich domów o

chotnie wyzneglił gros ofiarę od daję

prawdziwy dzień wolności, widok

szerszej ofiarności nie w jednym

domu do kśm nie przyprowadzi; gro-

ń drębnych dzieci i ostatni cel ofia-

rowany najwzrostsze serca wuzurczył

mogłoby, nie w jednym miejscu od-

mówiłbym podając hojną ofiarę ale

szerszość ofiarodawców, gorąca in-

tencja na tę ofiarę nie dozwolił; od

lat prawie 40 jestem zbieraczem ofiar,

ale tak szlachetne Serca jak obywateli

w Baltimore, Toledo, i Menasha, Wis.,

nigdzie nie spotkałem. Ostatnia ofi-

ara wzięta w pomocy Menasha jest

obecnie w opiekany stanio, bo należy

do niemieckiej parafii; z nią robię się

podoba, stan religijny zaniedbany i

opuszczony. Serce się Polaka krawie

na jarmaz niemieckie, chociaż są ka-

tolikami, ale ufa w Bogu że jarmaz to

w krótkie ustanie, a Polacy z pod nie-

go osobowolnie zostaną. Bóg daj co

najprędzej! Listy imiennej o-fiaro-

dawców, tak Baltimore, Toledo i Me-

nasha nieszczęśliwie, gdyż Gazeta dla

wielkiej ich liczby umieszczać nie-

była w możności; przeto składając

serdeczne z mej strony tymże oby-

watelom podziękowanie za hojną ja-

lmużę, zapewniam że imiona ich wzię-

tych do księgi fundacyjnej tegoż kla-

sztoru gdzie zawsze znajdować się

będą, a zasyła-ję jeszcze raz Rodako-

m w Baltimore, Toledo i Menasha

staropolskie Bóg zapłać pisać się

pokornym bratem w Chrystusie —

KOMITET URZĄDZAJĄCY OBCHÓD.

Herat a Rosya i Anglia.

Zwolna, ale tem silniejszą wrząc

robi artykuł słynnego mie-

ściszka angielskiego Nineteenth

Century (Wiek XIX), z którego by

się chyba okazywało, że nawet już

i w kraju angielskim zaczęły się

ducha bezwzględnie pokojowy i sa-

mowanie o fawory caratu. Auto-

retery artykuł jest pułkownik West

Ridgway, przewodniczący angli-

skiej komisji do rozstrzygnięcia pó-

lnozone zachodniego Afganistanu

od nowych nabytków rosyjskich w

Azji środkowej, która to pra-

ca trzyletnia w Rosyjskim roku sko-

ńczyła się tem, że Rosyjski odpo-

wiedził o 818 mil kw. zajętego przez

niezależnie terytorium afgańskiego,

a w zamian za to spłacił Rosyja

trochę z pretensyj swoich nad gór-

nym Okussem. Konwencyj to za-

raz po zawarciu ostatniego ukre-

wienia o Anglii, wykazując, że Rosya

przez nią nie jest o kilka mil do

Herata się przysunęła, ale też usy-

skała kawał ziemi, która wrychle

uprawiana może stać się spichrz

szabowy dla armii rosyjskiej w po-

chodzie ku Indom.

Przeciw tym krytykom wystę-

pował lord Salisbury na bankiecie

majora Leodyna a nawet w mowie

tronowej, a obecnie pakt. Ridgway,

który tymczasem został mianowany

sekretarzem stanu dla spraw ind-

yjskich, sam chwytł się pióra w

wspomnianym piśmie, aby bronił

swego dzieła.

Też ciż nie na najpóźniej, że to dzie-

ła Rosya, przedstawia Herat z

określenie jakiegoś punktu nie-

miernie ważny, jako brama do Indji,

a głębię jego jako niemiernie urodzaj-

ny. Tymczasem połączony od wie-

ku VIII. posiadamy dokładne opi-

sy Heratu od uczonych świadków,

i rzeczy jest niezawodny, że tery-

torium Heratu swym wlaściem zb-

rało 160 do 200 tysięcy wojaka

obficie wyżywić zdoła.

Ridgway twierdzi dalej, że od-

stępując Rosyanom pas ziemi na

półn. zachodzie Herata jest naga,

straszna pustynia — a tymczasem,

jak nawet najnowsza mapa rosyj-

ska zakaukaskiego kraju (Rade-

go) dowodzi, piaski kończą się da-

leko wylew, i okolica ta trzęsma

kami obfita, odawana stynie jako

najżyźniejsza część Oksusana, co

też członkowie komisji angli-

jskiej, porucznik Yates, a na ino-

miejscu nawet pan Ridgway przy-

stąpił, twierdząc, że południowa

część odległego Rosyanom ob-

szaru 60 a nawet 80 milion wy-

daje.

Sir Ridgway nie ma dość wyraz-

ów słodkich dla rycerskiego cha-

rakteru cara, i zdaniem jego, ro-

syjscy mogą być stągiu tam wysoki

prawdy, i są na tyle mądrzy, aby

kości ani jednego kościaka nieza-

rząd dla nyzkiania niezdanego na

nie Heratu. Opowiada nam, że Rosya

nigdy się nie kierowała godną chy-

ba tylko wyzwoły politykę, aby

myśleć o sąsiedztwie Indom, a

oficrowie rosyjscy tak są umiarko-

wani i trzeźwi, że o takie zamysły

pogadają ich absolutnie jest niepo-

dobitwem.

Paułowicz Ridgway był popierd

nasciołkiem wydziału dyplomat-

ycznego w Kalkucie, na przeto do-

kładnie plany Rosji, i wie niezna-

wiednie, że wazyczny wojownic

anglijski w Indach, a zwłaszcza to-

żnawczy wódz naczelny, generał

Robert, nagła do uderzenia na Ro-

syję w Azji środkowej. I jeżeli

mniemam, że się swoim artykułem

przekonał o przekonani o gróźbom

od Rosji niebezpieczeństwie, i je-

żeli nawet otrzymał ze szkoły Glad-

stone niebezpieczeństwo to dopie-

ro na północy przewidując, to w ko-

żach rządzą indyjskiego nikt się nie

zmienił.

O wiele gorzej wpływ ma ate-

izm. Czyż by Louis Lingg był

się stał potworem, jakim był w

ostatnich latach, gdyby u niego,

człowieka tylko wychowanego cze-

ładnika cielskiego, już w mło-

dych latach nie był się zmienić

.

Ostatnie Wiadomości.

szacunkiem dla chrześcijaństwa i jego

nauk w nienawiść. Zmiana ta w

jego wnętrzu wywarła zgubny

wpływ na jego umysł i sumienie

tak iż w końcu nie tylko wierzył

w nauki, mające zniszczenia spo-

łeczności na oświe, lecz był gotów

najochylniej szkodliwie popełnić.

W podobny sposób można sobie

wytlumaczyć także błędne drogi in-

nych anachizmów.

Straszliwy przykład, jak daleko

może wolnośność doprowadzić

nawet człowieka wykształconego,

mamy w niejakiem Reitzle, redakt-

orze czasopisma „Uboży diabeł” w

Detroit. Był dawniej pastorem, z

którego się stał racjonalistą, a

później czystym ateistą. Są nawet

wolnośnicy, którzy pomimo niena-

wiedzi dla religii przenajmniej u-

niu ją się za moralność i porządek.

Takimi byli niejaki Heinzen, który

potępiał wszelki komunizm i gwał-

ty w rzeczywistej tuższej. Uci-

waniem jego był ów Reitzle, lecz ten

stał się nasamprzód daskim komu-

nistą. Podburzając do przewrót

krewi pobudzając mowę, muszę u-

knie zastąpić brak wiadomości o-

konomicznych; stał się czystym Mo-

wie; mając dobry talent do mów-

ienia, nie jednego już przyprowadził

na baszke, który mniemi prawdzi-

wy edukacji posiadał, jak on sam

Nie wazyczny wolnośnicy natu-

ralnie doszli tak daleko jak Reitzle

tak z czasem staje się każdy z

nich jeżeli nie anachizm, to wazy-

atom w tym kraju zwyciężają

„Cranks” zwany, który w swej

bezborności nie ma prawdziwego

i silnego uczucia dla prawa lub krzy-

wdy innych choć może oświecie po-

stał racjonalnym człowiekiem.

Prawdziwy chrześcijanin nie spa-

dnie nigdy tak nisko.

Gdzie się znajdował raj?

Zaledwie świsł jakiś wyszeł do

zadumania, do jakiego go pobił

amerykański pewien teolog, który

podobno miał odkryć że główna

siedziba ludzkości tej raju, w któ-

rym pierwsi nasi rodzice przeby-

wali, się znajdował tam gdzie leży

podobno biegała północny, gdyż

nagle wysuwa się inny mój Bóg,

protestantki biskup Keener, który

chce udowodnić że raj znajdował

się tam, gdzie dzisiaj leży miasto

Charleston, w Stanie S. Carolina.

Szkoda, że Columbus nie był w

stanie się odwołać na oświadcze-

nie biskupa Keener w „Southern

Christian Advocate”, gdy donosił

krochli kłopotliwych, że znalazł

włód do dawno zgubionego raju.

Wprawdzie chodzi o kilka set mil

różnicy w miejscowościach, przez

Columba’a i Keener’a wyniesio-

nych, lecz jednak zgadzają się w

tem — a to jest rzecz najgł-

ówniejsza dla Amerykanów — że raj

znajdował się na zachodniej pół-

kuli ziemskiej.

Biskup Keener ma kilka dowodów

na to że raj znajdował się nad

wybrzeżem pomiędzy Sautee

